

Музика: В. Полянський
Лібрето: Ю. Журавкова
Тексти пісень: М. Євшин,
Л. Беліменко

СОЛОМОН ТА СУЛАМІФ

п'єсня п'єсень

Перший український
камерний мюзикл

За мотивами біблійної історії

Київ «Музична Україна» 2021

УКРАЇНСЬКИЙ
КУЛЬТУРНИЙ
ФОНД

ДЕРЖАВНЕ СПЕЦІАЛІЗОВАНЕ ВИДАВНИЦТВО

«МУЗИЧНА УКРАЇНА»

Видання підготовлено
за підтримки Українського культурного фонду.
Позиція Українського культурного фонду
може не співпадати з думкою автора

ISMN 979-0-707540-11-4

© Вячеслав Полянський, музика, 2021.
© Юлія Журавкова, лібрето, 2021.
© Михайло Євшин, Ліляна Беліменко,
тексти пісень, 2021.
© Ася Кравчук, художнє оформлення, 2021.
© Видавництво «Музична Україна», 2021.

Перегмова

Видання Камерного мюзиклу «СОЛОМОН та СУЛАМІФ: пісня пісень» відомого українського композитора, заслуженого діяча мистецтв України В'ячеслава Полянського сприяє заповненню прогалини в сучасній українській вокально-сценічній музиці. Мінімальний виконавський склад твору стане в нагоді у справі боротьби українського сучасного мистецтва за своє життя проти пандемії COVID-19. Проєкт вже сьогодні може увійти до репертуарів українських мистецьких закладів і наблизити артистів до свого глядача, сприяючи культурному розвитку громад. Цільове розповсюдження спеціально створеного в рамках проєкту аудіо-поліграфічного альбому-мюзиклу сприятиме децентралізації культури, мистецькій взаємointegraції Київ-регіони, залученню відгалених від столиці регіонів до ключових мистецьких процесів сьогодення.

Незважаючи на камерність, твору притаманні виразні риси мюзиклу. Твір витримано автором в особливій поетичній стилістиці, на межі акадeмічної музики, джазу та популярної естради, що дозволить мюзиклу легко знайти шлях до сердець слухачів. Старозавітна «Пісня пісень», що оспівує кохання Царя Соломона та юної Суламиф, багато століть поспіль продовжує не лише бентежити людські душі, але й впливати на розвиток людської думки. Достатньо передивитись перелік творів мистецтва, створених на основі цього знакового класичного шедевра, щоб зрозуміти масштаби значущості цієї духовної поеми з моменту її написання до наших днів.

Унікальний проєкт створений командою однодумців на основі відомої біблійної легенди про царя Соломона, за підтримки Українського Культурного Фонду в рамках програми «Культура плюс» спільно з партнером проєкту видавництвом «Музична Україна».

Музика: Вячеслав Полянський

Лібрето: Юлія Журавкова

Тексти пісень: Михайло Євшин, Ліліана Беліменко

Продюсер, керівник проєкту – Світлана Євдокименко

Режисер-постановник, сценографія та костюми – Юлія Журавкова

Балетмейстер-постановник – В'ячеслав Вітковський

Художник-графік – Ася Кравчук

Соломон – Олександр Рудько

Суламиф – Ірина Ушаньова-Рудько

Цариця – Тетяна Єсіпова

Аудіоверсія мюзиклу гоступна на сайті <http://dushaua.org/> та за QR-кодом

«Сильніше смерті любов! Цей безсмертний афоризм людство повторювало сотні разів, і він в тій чи іншій формі постійно присутній в багатьох літературних, музичних і сценічних творах. Ось і мені захотілося, в міру своїх можливостей, доторкнутися до цієї великої теми. Почалося все з написання вокального циклу за мотивами одного з найбільш знакових класичних творів на цю тему – «Пісні пісень», старозавітної поеми, авторство якої традиційно приписується царю Соломону. Це грандіозний літературний пам'ятник, гімн пристрасної, що долає

всі перепони, любові, який має глибокий вплив не тільки на іудеїв і християн, а й на кожну культурну людину, яку б віру вона не сповідувала.

Напрацюваннями я поділився зі своїми колегами, вокалістами Олександром Рудьком і його чарівною дружиною Іриною. Далі, завдяки підтримці Українського культурного фонду, з'явилася творча група, що перетворила мій скромний вокальний цикл на сценічне дійство, а саме камерний мюзикл про кохання, від зародження світлого, трепетного почуття, до повного відчаю і трагічного краху надій. Працюючи над музикою, я використовував ритмоінтонації джазу, що, як мені здається, покликане привнести певну свіжість і, може бути, навіть якусь несподіванку в сприйняття цієї драматургії.»

Вячеслав Полянський – заслужений діяч мистецтв України, професор, піаніст, композитор. Крім виконавської і педагогічної діяльності, Вячеслав Полянський плідно працює як композитор, створюючи музику для театру, кіно і естради. В його творчому доробку – музика більш ніж до 200 театральних вистав, які з успіхом йдуть в Україні і далеко за її межами – Росії, Франції, Польщі. Серед них – опера, музичні драми, мюзикли, а також безліч вистав для дітей різного віку, на матеріалі яких випущені серія компакт-дисків для дітей під назвою «Музичні казки від Вячеслава Полянського».

Автор книг та навчальних посібників із джазової тематики, Вячеслав Полянський сам став об'єктом академічних досліджень.

«Для мене участь у проєкті зі створення камерного мюзиклу – це новий виклик, від якого складно було відмовитись. Адже це можливість творчого пошуку нової форми, до якої спонукає сучасна ситуація з пандемією і безгрошів'ям. Сподіваюся, наш камерний твір стане в нагоді регіональним сценам, які особливо потерпають від скрути. А ще – це спроба делікатно змалювати історію кохання крізь призму романтики та еротики на противагу шоківим натурним прийомам, якими наразі прийнято зловживати заради касовості вистав.»

Юлія Журавкова – оперний режисер, лібретист, сценограф, композитор-пісняр. Навчалась у відомого оперного сценографа Гаррі МакКена. Закінчила інтенсив з австрійської філології та мистецтва в Карла-Франца Університеті Граца (Австрія). Переможець міжнародних конкурсів музичних режисерів. Режисер-постановник та сценограф опер Д. Чимарози «Диригент оркестру», Дж. Россіні «Синьйор Брускіно», Дж. Менотті «Телефон», Л. Юріної «Леді Лазарус», В.-А. Моцарта «Дон Жуан», Г. Доніцетті «Лючія ді Ламмермур», Дж. Менотті «Стара діва та злодій» та «Мартінова брехня» та ін. Режисер та продюсер низки концертів та музично-театральних вечорів.

«Скільки живе пісня?

*Пісня, що стоїть понад смертю.
Пісня, яка має тисячолітню історію.*

Пісня, котра має переродження і в сьогодні.

Так, йдеться про Пісню Пісень Царя Соломона, про його оду любові до Суламіф. Пісня, яку я маю мрію вдихнути в нових кольорах в сучасний, такий кризовий для мистецтва час.»

Світлана Євдокименко – продюсер та керівник проєкту, засновник та голова ГО «Культурно-мистецька фундація DUSHA UA», продюсерка низки проєктів серед яких: оперно-джазове дійство «11 друзів Гершвіна» (Палац Україна, 2019 р.), опера Майкла Наймана «Чоловік, який сплутав дружину з капелюхом» (ХНАТОБ, 2020 р.), соціально-провокаційний проєкт «Антиейджизм. Вік немає значення» (Київ, 2020 р.).

«Для мене проєкт – це відкриття нового звучання, нового жанру, який дає можливість більш детально та тонко передати почуття, що закладені в цю вічну історію кохання. Поєднання мудрості та молодості – те, за що полюбив Соломон мою героїню – Суламіф, буде цікаво, але, водночас, і надзвичайно складно втілювати під час сценічної дії. Та я впевнена, що ми впораємось.»

Ірина Ушаньова-Рудько – оперна співачка, вокальний педагог і коуч, лауреатка міжнародних конкурсів і фестивалів.

«Для мене це великий виклик як для актора та співака, адже потрібно створити правдивий образ однієї з найбільших особистостей в історії людства. Та я впевнений, що завдяки талановито створеній музиці, текстам, нашій креативній родині, я гідно втілю образ наймудрішого з царів.»

Олександр Рудько – співак, актор, артист Національної філармонії України та Київського муніципального академічного театру опери і балету для дітей та юнацтва.

«Інтригуючий сюжет, ефектна музика, харизматична героїня одразу причарували мене! Але чим глибше почала занурюватися у роботу над образом, тим більше закохувалася у цей проєкт! Адже що може бути прекраснішим за любов і страшнішим за лють ображеної жінки?.. Тим паче, якщо вона – дочка єгипетського фараона, а він – один з наймогутніших царів!»

Тетяна Єсипова – лауреат всеукраїнських та міжнародних конкурсів. Учасниця багатьох європейських майстер-класів відомих педагогів.

Дійові особи:
СОЛОМОН, Цар
СУЛАМІФ, виноградниця
ЦАРИЦЯ
ВАРТОВИЙ
Цариці, наложниці

ПРОЛОГ

$\text{♩} = 60$

attacca

I КАРТИНА

Соломон в палаці розмірковує над складнощами життя.

Все мине

♩ = 115

1 Соломон

Знов схо-дить сон-це, і за-хо-дить сон-це, про - хо-дить, як завж-ди, свій звич-ний

8

шлях. Все віч - ний рух, чи в цьо - му є ме-та? Нам

2

11

мить да - на, все ін - ше - су - є - та. Знов бу - де день, і

14

ніч, і все про-хо-дить, у - се мі-раж, на чо - му все сто - їть.

17

Круж-ля - є все у віч-нім хо-ро-во - ді, і на кру-ги сво - я все по-ле-

20

- тить. Світ ста-рий, зна - йо - ме все до бо - лю ро -

23

- би - ло - ся і зро-бить - ся ще знов. Віч - не ко - ло,

26

лю - ди цар - ства, до - лі, і бу - де хліб рос - ти, і ли - тись кров.

4

29

Все про-май - не, за - бу - деть - ся, що бу - ло, всі

32

под - ви - ги, кра - ї - ни і міс - та. Пог - ли - не все без -

35

-душ - на до-мо-ви - на, і все ми - не, не ли-шить-ся слі - да.

38

По-мре-мо всі од-на-ко-вий всім же-реб, пі-де і раб і цар без во-рот-

41

-тя. Не бу-де згад-ки, бу-ли, чи не бу-ли. Все

44

5

прах і тлін, і-лю-зі-я жит-тя. Світ ста-рий, зна-

47

-йо-ме все до бо-лю, ро-би-ло-ся і зро-бить-ся ще знов.

50

віч-не ко - ло - лю-ди, царст-ва, до-лі, і бу-де хліб рос-ти, і ли-тись кров.

6

Віч - не ко - ло, віч - ний рух

58

Все ми-не, все ми-не

62

все ми - не

*Приходить Цариця у супроводі наложниць,
намагається відволікти Соломона від царських турбот
і повернути його увагу до себе.*

ЦАРИЦЯ: Ясного дня тобі, о Царю мого серця! Бачу, знов далеко твої мудрі думки, і не чуєш ти, як тебе душа моя спрагло кличе...

СОЛОМОН: Пробач, моя Царице. Багато клопотів нині на землях.

ЦАРИЦЯ: Дай же я цілунком ніжним заберу всі турботи з ясного чола!..

СОЛОМОН: О Царице, не треба, це зайве. Хай не бліднуть уста від державних марнот. Вже до обрію котиться сонце. Їди до себе, я маю ще справи.

ЦАРИЦЯ: Я не можу дозволити, аби мій Цар у турботах згубив свою силу і забув, де ніч оксамитова, а де – день золотий. Хай ця пісня вечірня принесе прохолоду твоїм стомленим повікам. Хай цей танець дівочий принесе жагу твоєму серцю...

*Цариця дає знак музикантам грати,
а наложницям почати танцювати.*

Танецъ

♩ = 235

1

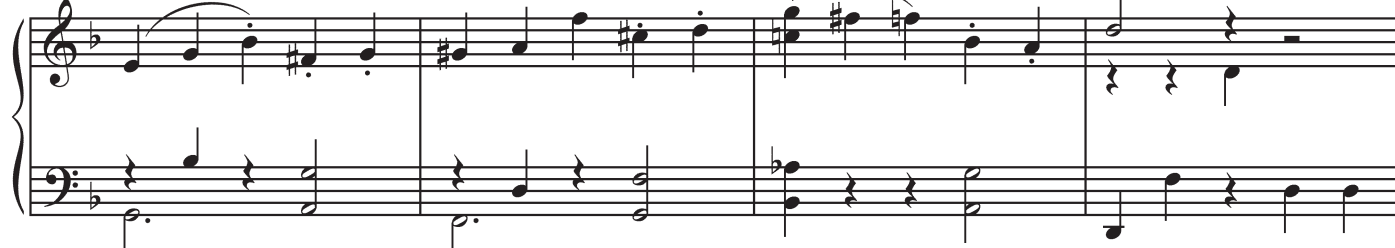
9

13

17

2

First system of music, measures 1-4. The treble clef contains a melodic line with a slur over measures 1-3. The bass clef contains a simple accompaniment.

25

Second system of music, measures 5-8. The treble clef contains a melodic line with a slur over measures 5-7. The bass clef contains a simple accompaniment.

29

Third system of music, measures 9-12. The treble clef contains a melodic line with a slur over measures 9-11. The bass clef contains a simple accompaniment.

33

Fourth system of music, measures 13-16. The treble clef contains a melodic line with a slur over measures 13-15. The bass clef contains a simple accompaniment.

37

Fifth system of music, measures 17-20. The treble clef contains a melodic line with a slur over measures 17-19. The bass clef contains a simple accompaniment.

СОЛОМОН: Вже пізно, Царице... Снів тобі золотавих. Мене не чекай. Я маю ще справи.

Соломон хоче йти геть.

ЦАРИЦЯ: О Царю мій, молю, зачекай! *(Жестом відпускає наложниць.)* Я прохання маю до тебе...

СОЛОМОН: Прохання? *(Повертаючись.)* Кажу, Царице.

ЦАРИЦЯ: Не тікай від мене, Соломоне... Не залишай знов одну... Ти ж знаєш, як мені тут самотньо. Батьки далеко... Подруг нема... З маленькою сестрою нас ще в дитинстві розлучили... Ні з ким поговорити, нікому пожалітися... *(Пригортаючись.)* Холодно мені самій в твоєму палаці...

СОЛОМОН: Царице...

ЦАРИЦЯ: Я знаю. Не одну мене ти забув. І не одну вже ніч жодна з цариць не бачила відблиску зірок у твоїх очах.

СОЛОМОН: Царице!..

ЦАРИЦЯ: Пожалій нас, мій Царю, зглянься! Скажи мені, Соломоне, хто вона? Та одна, що вкрала твоє серце у десяти сотень твоїх цариць?

СОЛОМОН: Ця розмова не до речі, Царице.

ЦАРИЦЯ: Скажи мені, Соломоне, хто вона? Сто ночей я не сплю, силюся розпізнати... Хіба не бачиш, як марнію я? То тінь твоєї байдужості на лице моє впала, затулила собою кохання твоє!

СОЛОМОН: Кохання? Про що говориш ти, Царице, фараонова донько? Я простягнув тобі в руках своє серце, але ти – лиш перстені золоті з моїх пальців зняла!

ЦАРИЦЯ: Це неправда, мій Царю...

СОЛОМОН: Влада! Влада, а не любов моя тобі завжди була потрібна! То не проси тепер в мене серця: воно крізь пальці давно витекло.

Дует Цариці і Соломона

♩ = 225

1 Цариця

О, мій ве - лич - ний Цар, в сер-ці па - ла - є жар.

Musical notation for the Queen's first line. The vocal line is in B-flat major and 4/4 time, with lyrics: "О, мій ве - лич - ний Цар, в сер-ці па - ла - є жар." The piano accompaniment continues from the introduction.

9

Ніж - не ко - хан - ня, чис - те ба - жан - ня знов по - єд - на - є нас.

Musical notation for the Queen's second line. The vocal line is in B-flat major and 4/4 time, with lyrics: "Ніж - не ко - хан - ня, чис - те ба - жан - ня знов по - єд - на - є нас." The piano accompaniment continues.

2

О, мій ве - лич - ний Цар, на - че в по - ло - ні хмар

Musical notation for the Queen's third line. The vocal line is in B-flat major and 4/4 time, with lyrics: "О, мій ве - лич - ний Цар, на - че в по - ло - ні хмар" The piano accompaniment continues.

17

тво - го ко - хан - ня, тво - го ба - жан - ня, лю - бий, не - ма у нас.

3

Так, вже не - ма. В сер - ці піль - ма, піль - ма.

25

Там не вес - на, в сер - ці мо - їм зи - ма.

4

Так, там зи - ма, сон - ця не - ма, не - ма.

Соломон

Зник - ла вес - на, в сер-ці ли - ше піль - ма

5

В сер-ці бу - ду - є мур по - дих пі - ща - них бур.

41

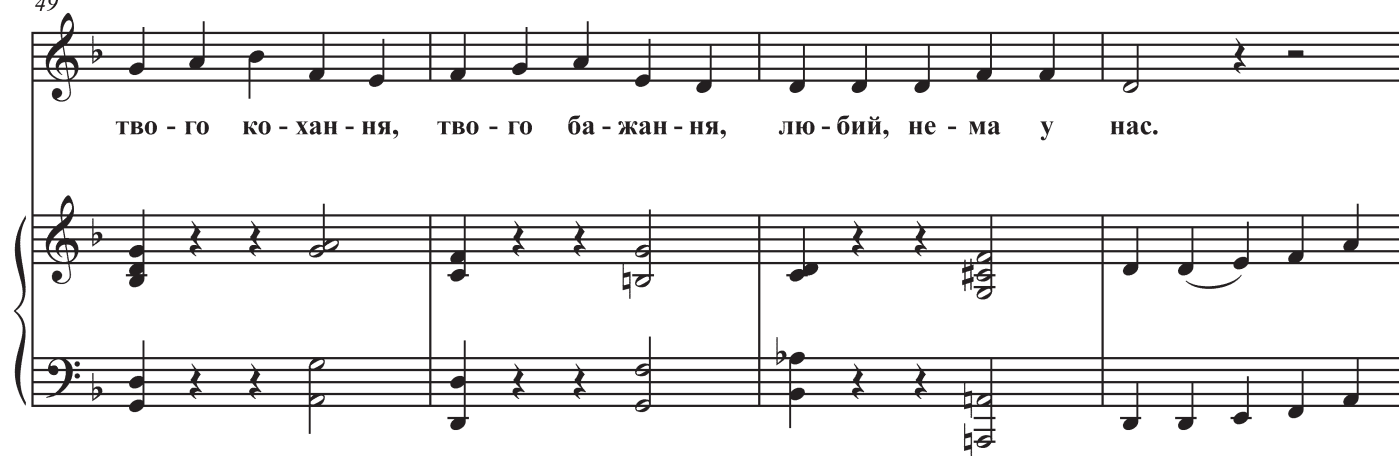
Ві - тер пус - те - лі на - си - пав ске - лю в ду-шах і по - між нас.

6

Цариця

Ти, мій є - ди - ний Цар, на - че в по - ло - ні хмар

49

тво - го ко - хан - ня, тво - го ба - жан - ня, лю - бий, не - ма у нас.

7

Соломон

Так, вже не - ма. В сер - ці піль - ма, піль - ма.

57

Цариця

Цариця

Там не вес - на, в сер - ці тво - їм зи - ма.

61

Так, там зи - ма, сон - ця не - ма, не - ма.

65

Цариця

Соломон в сер - ці ли - ше піть - ма.

Зник - ла вес - на, в сер - ці ли - ше піть - ма.

69

ЦАРИЦЯ: Царю мій, ні!.. Соломоне!...

Соломон іде геть.

II КАРТИНА

*Виходить з кошиком винограду юна Суламіф,
спускається до озера, залишивши одяг на березі.*

Знову ранок дарує алмазнії роси

$\text{♩} = 65$

5

10 Суламіф

Зно - ву

1

ра - нок да - ру - є ал - маз - ні - ї ро - си, сон - це нам ллєть - ся, теп -

18

-лом ян - та - ря. І сма - раг - до - вим ма - ре - вом сві-тять-ся ло - зи,

21

2

фар - ба - ми ніч за - квіт - ча - ла зо - рю. П'я-ний прос-тір ви - ном теп - ло

24

го - ло - ву кру - тить, тре - пет стру - му - є в со - лод - ких ковт-ках.

27

Ра - дість в кро - ві, роз - ри - ва - є нам гру - ди, все-світ бу - я - є в п'ян -

30

3

-ких пе - люст - ках. Зно - ву ра - нок за - ман - ли - во щас-тя ві - шу - є,

33

ма - нить він тай - но - ю но - во - го дня. Мо - же, са - ме сьо-год - ні я

36

сту-кіт по - чу - ю, і на по - ріг прий-де до - ля мо -

4

40

- я.

44

48

5

П'я-ний прос-тір ви-ном теп-ло го-ло-ву кру-тить,

51

тре-пет стру-му-є в со-лод-ких ковт-ках. Ра-дість в кро-ві, роз-ри-

54

-ва-є нам гру-ди, все-світ бу-я в п'ян-ких пе-люст-ках. Зно-ву

6

ра - нок за - ман - ли - во щас-тя ві - шу - є, ма - нить він тай - но - ю

60

но - во - го дня. Мо же сьо-год-ні я сту-кіт по-чу - ю, і на по - ріг.

7

64

прий-де до-ля мо - я. І зій - де

69

на по - ріг щас - тя зій - де на по - ріг!

74

79

84

Мо - же, сьо-год - ні, са - ме сьо-год - ні шас - тя,

89

шас - тя при - йде!

З'являється Соломон.

В турботах ми...

♩ = 80

4

Соломон

1

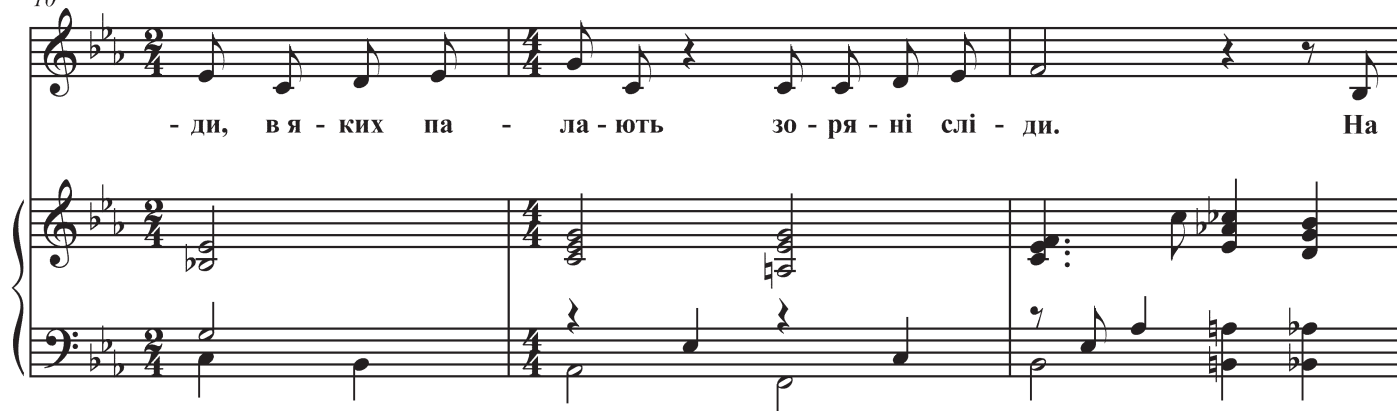
В тур - бо-тах ми, і нам не - ма ко-ли крок спо-віль -

7

- ни - ти й гля-нуть на-вкру - ги. Вди - ви-тись в о - чі ти - хо - ї во -

10

- ди, в я - ких па - ла - ють зо - ря - ні слі - ди. На

2

дів - чи - ні спи - ни - ти пог-ляд свій, від - чу - ти лег-кий по-гляд ї - ї

16

вій. І ні - ко - ли ди - ви - тись, як злі - та з о - чей ус - міш - ка,

19

3

злі - та - є на п'ян - кі вус - та. В тур-бо - тах нам не-ма ко -

22

-ли крок зу - пи - ни - ти, гля-нуть на-вкру - ги.

В тур-бо - тах нам не - ма ко - ли.

4

*Соломон помічає кошик і одяг дівчини.
Соломон піднімає одяг і розглядає його.*

СОЛОМОН: Що це?.. Здається, даремно я забрів у це чудне місце...

На самоті тут не побудеш, думок-орлиць не прикличеш...

О винограднику-зраднику, кого ще прихистив ти в своїх щедрих обіймах?

33

5

41

Суламіф

Мо-же сьо-

6 Суламиф

- год - ні, са - ме сьо - год - ні

Соломон

В тур-бо - тах нам не - ма ко - ли крок зу - пи - ни - ти, гля - нуть на - вкру -

48

до - лю сво - ю зуст - рі - ну

- ги. В тур-бо - тах ми,

51 Чує її спів, піднімається, щоб поглянути на незнайомку, замилюється.

і нам завж - ди не - ма ко - ли.

Суламиф виходить на берег і лякається, але Соломон заспокоює дівчину.

СУЛАМІФ: Ах!.. Хто ти?

СОЛОМОН: Не бійся, дівчино. *(Простягає їй одяг.)* Я простий подорожній... Пастух... Не знав, що когось потурбую.

*Помічає її сум'яття і відвертається.
Суламіф квапливо одягається.*

СУЛАМІФ: Як же опинився ти тут? *(Недовірливо.)* Де отара твоя, пастуше? Вже вечоріє.

СОЛОМОН: Їшов за сонцем, доки воно у воду не пірнуло... А вийшла з води... ти.

СУЛАМІФ: *(Вже більш приязно.)* Що ж, незнайомцю, шукав ти тут?

СОЛОМОН: Себе шукав, красуне.

СУЛАМІФ: Чудний ти, незнайомце! Хіба ж себе не у дзеркалах озер шукають? Чому ж прийшов до виноградника мого?

Суламіф сідає. Соломон також сідає поруч.

СОЛОМОН: *(Зітхаючи.)* Бо виноград – самотній, як і я. Сам-огин. Що під місяцем, що під сонцем.

СУЛАМІФ: *(Сміючись.)* Як то? Виноград – та й самотній?

СОЛОМОН: А от поглянь лишень. *(Бере в руки кошик, ставить собі на коліна.)* Бачиш – грона соковиті, ягоди соком налиті, але все – одна до одної туляться. Бо ніхто їх не пригорне.

СУЛАМІФ: *(Посміхається.)* Ніхто не пригорне? А ти придивися! *(Проводить пальчиком по лозі кошика.)* Лози гнучкі в обійми сплелися, аби грона в тих обіймах ніжились.

СОЛОМОН: Бо то ж які лози, красуне? Виноградні! *(Затримує її руку в своїй.)* А долоні теплі – не зігріють, вуста дівочі – не поцілюють. А як сонцем ягоди наллються – розчавлять їх без жалю.

СУЛАМІФ: *(Висмикує руку.)* Смішний ти, незнайомцю! Нічого про виноградник не знаєш! Ніби все життя в палаці просидів! Та я тобі розкажу. *(Таємниче.)* Як тільки сонце рожеве зійде – то злітається до царського виноградника пташина з усього Єрусалиму! І цілууує грона – заціловує! *(Заливчасто сміється.)*

СОЛОМОН: *(Теж сміється.)* Пташина заціловує, кажеш? *(Вдаючи грізного царя.)* Так от чому Соломону з року в рік на погані врожаї скаржаться! Все через твою пташину!

СУЛАМІФ: Не вигадуй! Соломон – добрий Цар. *(Серйозно.)* Він пташину мову знає – і сам дозволив їм прилітати.

СОЛОМОН: Отакої! Сам дозволив! А ти, красуне, звідки те знаєш?

СУЛАМІФ: *(Щиро дивуючись.)* Як то – звідки? Так мені самі пташки і повідали!

*Пауза. Серйозно дивляться одне одному в очі,
доки не пирснуть сміхом. Сміються разом.*

СУЛАМІФ: Може, ти голодний, незнайомцю? Певно, йшов без спочинку цілісінький день. Дозволь тебе пригостити! *(Вибирає найбільше гроно винограду і простягає йому.)* Виноград – і голод, і спрагу тамує. *(Соломон не поспішає брати гроно.)* Візьми, не бійся: це мій чесний заробіток! Виноградниця я на царевих угіддях. *(Соломон бере з її рук виноград. Вона помічає плями від соку на своїх руках, знічується.)* Ох, та це й не приховаєш... Плями від соку не змити нічим...

СОЛОМОН: *(Все ще не відпускає її рук)*. Дякую, красуне, за доброту твою щиру. Не соромся плям на долонях білих... Чесна праця гівчатам краси додає. *(Цілує її долоні.)*

СУЛАМІФ: Ах!.. *(Пауза.)* Але звідки у тебе, простий подорожній, на руці сяє перстень? Невже золотий?..

*Звучить мотив пісні Соломона «Все минає»
(«Знов сходить сонце...»). Далі діалог на ньому.*

СОЛОМОН: Він для мене не золотом цінний. *(Замислено знімає перстень і показує їй.)* Це щоб істину я в марноті не забув.

СУЛАМІФ: *(Читає напис)*. «Все мине»...

СОЛОМОН: *(Здивовано)*. Ти письменна?

СУЛАМІФ: Так... *(Знижує плечима.)*

СОЛОМОН: Звідки ж?..

СУЛАМІФ: Не знаю... Уміла завжди. Сирота я. Знайшли мене тут, серед лоз... Я тоді ще маленька була...

СОЛОМОН: Як же звати тебе, чарівнице?

СУЛАМІФ: Суламіф.

СОЛОМОН: *(Смакуючи ім'я)*. «Суламіф...»

СУЛАМІФ: А тебе?

СОЛОМОН: Соломон.

СУЛАМІФ: *(Сміючись)*. Соломон? Як Царя?...

З'являється Вартовий.

ВАРТОВИЙ: О мій Царю, пробач, що турбую тебе! *(Почувши це звертання, Суламіф відступає вглиб виноградника.)*

СОЛОМОН: Кажу.

ВАРТОВИЙ: Цариця, дочка Фараона, благає... Нездужає ніби... Ригає...

СОЛОМОН: Іди. Я прийду.

Озирнувшись, Соломон не знаходить гівчини.

СОЛОМОН: Суламіф!.. Де ти?.. Суламіф!.. *(Тихо, ніби сам до себе.)* Я повернуся! *(Гукає вглиб хашів.)* Чуєш, повернуся!

III КАРТИНА

*З'яляється Суламіф, вона сумує за Соломоном,
шкодує, що він виявився Царем.*

СУЛАМІФ: Горлице, сестро!.. Ти одна тут, зі мною, лишилася... Вище верхівок кедрів і кипарисів пурхаєш... Скажи мені, чи не бачила ти кого... на тому шляху, що з палацу в'ється?... Так, знаю, що сказала б, сестро. Але як не журитись, коли й Ті сліди... байдужий вітер піском заніс?... Ніби й не було їх тут... Смієшся нагі мною, горлице? Неправда все! Сліди навспак не вертають!..

Самотність угвох

$\text{♩} = 65$ СУЛАМІФ: Сонце ясне, чому ти холодним таким стало?..

Вже третій ранок поспіль і не дивишся на мене, проміннями шкіру не пестиш... Та що – я? Може й розгнівала тебе чим. Та виноград – у чому винен?

5

Грона його – також твою ласку забули, гіркі стали, мов дешева отрута... Пташки до них вже не прилітають... Тихо стало... самотньо... тривожно... Ніби весь світ мене забув... Як того дня, коли в цих лозах мене покинули...

9 Суламіф

1

В сер-ці зра-не - нім і вно-чі і вдень не ми -

12

- на - є біль, все не так. По-рож - не - ча скрізь, гір-кий при-смак сліз, о - хо -

14

-пи - ла все са - мо - та. День все тяг-не-ть-ся, не ді - йде кін - ця, є ту - га

16

в сер-ці, мов гост - рий ніж, ча - сом в на-тов - пі від - чу - ва - сть - ся, біль са -

18

- мот-нос - ті все силь - ніш. Ах, як хо-че-ть-ся сліз поз-бу - ти - ся, дум сум -

20

-них в о-чах і три-вог. Той з са - мот-ніс-тю міг зітк-ну - ти - ся, хто, хо -

22

2

- ча б на мить, був у - двох.

25

27

Ах, як

3

хо-чєть-ся слїз поз-бу-ти-ся, дум сум-них в о-чах і три-вог. Той з са-

31 -мот-ніс-тю міг зітк-ну-ти-ся, хто, хо-ча б на мить був у-двох.

33 Хто хо-ча б хоч на мить

35 був у-двох, хоч на мить був у-двох.

СУЛАМІФ: А може, ти, сонцю, образилось, що я тебе не в небі, а... в його очах шукала?... То прости мені! І забудь!.. Як він мене забув... (Гірко.) Не тривожся, сонцю! Не потрібна твоя бідна Суламіф Соломону...Цареві...

Біжить геть.

З'являється Соломон, радіє, передчуваючи нову зустріч.

І черемшина знов п'янить

♩ = 115

1 Соломон

І че - рем - ши - на знов п'я-нить, і со - лов' - я - ми знов дзве -

The first system of the song, featuring a vocal line and piano accompaniment. The vocal line begins with a half rest, followed by a melody of eighth and quarter notes. The piano accompaniment continues with the same harmonic pattern as the introduction.

8

нить. І знов вес-на сер-ця три - во-жить, і знов на-ді-є - ю ма-нить.

The second system of the song. The vocal line continues the melody from the previous system. The piano accompaniment features some chromatic movement in the right hand, including a tritone (F#-C) in the second measure.

12

І знов про-зо-рий лис-то - пад круж-ля-є, ні-би сні-го - пад. Ше-по-чуть гу-би всіх, хто

The third system of the song. The vocal line continues the melody. The piano accompaniment remains consistent with the previous systems.

15

лю-бить, сло-ва і клят-ви нев-по - пад.

19

Ше-по-чуть гу-би всіх, хто лю-бить, сло-ва і клят-ви нев-по - пад.

23

2

Бджо-ла п'є мед із пе - люс-

27

-ток, і сік бри-нить в жи-лах гі - лок. Лиш сад за - сох - лий і за -

30

-бу-тий су-му-є в ма-ре-ві зі-рок. Збі-га-ють дні, ро-ки ле-

34

тять, нам не спи-ни-ти їх ні-як. Завж-ди ме-не об-хо-дить ми-мо

37

кві-ту-чих ве-сен бла-го-дать. Збі-га-ють дні, ро-ки ле-тять, не зу-пи-ни-ти їх ні-

40

-як. Завж-ди ме-не об-хо-дить ми - кві-ту-чих ве-сен бла-го-

3

-дать.

47

Збі-га-ють дні, ро-ки ле -

51

-тять, нам не спи-ни-ти їх ні - як. Завж-ди ме - не об - хо-дить ми - мо

54

кві-ту-чих ве-сен бла-го - дять. Збі-га-ють дні, ро-ки ле - тять, не зу-пи-ни-ти їх ні -

57

- як, завж-ди ме - не об - хо - дить ми - мо кві-ту - чих ве - сен бла - го -

60

- дать. Збі - га - ють дні, ро - ки ле - тять,

63

і не спи-ни-ти їх ні - як. Завж-ди ме - не об - хо - дить ми-мо

66

кві - ту - чих ве - сен бла - го - дать.

СОЛОМОН: Сонце ясне, яке ти сьогодні на тепло щедре! Вітре вільний, дякую тобі за крила! Ніколи в палаці не був я таким щасливим, як тут, у винограднику!.. Зізнавайся, винограднику-груже, де ти радість мою ховаєш? Суламіф, де ти?.. Суламіф!..

Невпевнено виходить Суламіф. Радісна зустріч.

СУЛАМІФ: Невже твій голос я чую,.. (Опам'ятавшись..) ...Царю?.. Думала, то вітер зі мною жартує і вчулося моє ім'я...

СОЛОМОН: (Рвучко обіймає її). Жоген вітер – ні дужий Борея, ні ніжний Зефір, ні стрімкий Евр, ні навіть гарячий південний Нот – не прошепоче твоє ім'я так палко і солодко, як закоханий Соломон!

СУЛАМІФ: (Вивільнюючись з обіймів). Не смійся над бідною Суламіф, мій Царю...

СОЛОМОН: І гадки такої не мав!..

СУЛАМІФ: Пробач, якщо розгнівала тебе чим... Дурниці говорила... Не зі зла, Царю...

СОЛОМОН: Суламіф, мила...

СУЛАМІФ: Не думала я, що самого Царя у винограднику побачу... То й говорила, як з простим подорожнім...

СОЛОМОН: Суламіф, зачекай! Три дні – тільки й думок, що про тебе. Забути не можу... Бо й не хочу, Суламіф!.. Віриш?.. Твоє ім'я раз у раз шепочу... На уста мої воно посмішкою лягло... Соком найсолошого винограду... Суламіф...

СУЛАМІФ: Не для мене такі слова, Царю...

СОЛОМОН: Хіба образив я тебе, що ти мене Соломоном не кличеш? Чи ім'я тобі не любе?...

СУЛАМІФ: Любе, мій Царю... Та Соломоном я ...хіба ПАСТУХА назвати могла б... Не Царя... Не годиться бідній виноградниці з міні лоз надовго виходити... Засліпить сонце – і нема вже її.

СОЛОМОН: Суламіф, облиш всі тривоги свої... Я ДО ТЕБЕ прийшов! (З тривогою.) Чи мене не чекала?

СУЛАМІФ: Чекала, хоч не сміла.... Соломоне...

*Починає звучати музика (окремі рядки)
з «Не потрібно нам пишних палат».*

СОЛОМОН: Ніби пісня звучить з твоїх вуст!.. О щастя! Кохана...

Обіймає її. Поцілунок.

СОЛОМОН: Суламіф, кохана...

СУЛАМІФ: (Ніжиться в його обіймах). Ні, не обіцяй нічого, Соломоне... Я й без обіцянок чекатиму... Знаю, що ти прийдеш... (Довіжливо.) Мені горлиця сказала.

СОЛОМОН: Обманула горлиця... Більше не прийду.

Суламіф злякано вдивляється в його очі.

СОЛОМОН: *(Лукаво всміхаючись).* Чого мені сюди ходити, коли ТЕБЕ тут не буде? Ми ж тепер завжди будемо разом! Я по тебе прийшов, Суламіф!

СУЛАМІФ: Що ти, Соломоне, що ти! Не місце виноградниці у палаці!

СОЛОМОН: Місце. Якщо виноградниця – цариця серця мого. *(Цілує.)*

СУЛАМІФ: Ах! Боюся я, Соломоне... Розлучить нас твій палац...

СОЛОМОН: Що за дурниці, кохана? Мій гім і твоїм домом стане.

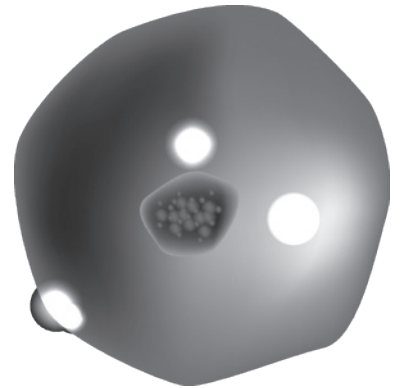
СУЛАМІФ: О ні, Соломоне... Лихе передчуття холодною змією мені серце стисло...

СОЛОМОН: Суламіф, подивися на мене...

СУЛАМІФ: Коханий, послухай... Хіба нам тут погано? Які солодкі зустрічі нам тінь виноградника дарує... А палац... там я чужа... там все інакше буде...

СОЛОМОН: Не бійся нічого, мила! Я поруч буду з тобою. Не палац! – Щастя чекає на нас!

Суламіф вагається, але все ж погоджується піти з Царем до палацу.

Не потрібно нам пишних палат

$\text{♩} = 75$

5

9 Суламіф: 1

Пря-мо в о - чі ме - ні по - ди - вись, по - кла -

12

-ди ме-не на-завж-ди, як пе-чать на сер-це сво-є, як кіль - це на ру-ку тво-ю. Паль-ми

15

по - руч ве - се - лих струм - ків ви - ки - да - ють рост - ки лист - ків. На го -

17

рах цві - те ви - но - град, і вес - ни п'я - нить а - ро - мат. Роз - кві -

19

- та - ють буй - но квіт - ки, в царство свя - та ме - не вво - диш ти. Пра - пор

21

свя - та бу - я - є над ним, пра - пор цей - на - ша лю - бов! Не пот -

2

-ріб - но нам пиш-них па - лат, - гіл - ки кед - рів - ске - ля для нас, кі - па -

25

-ри - си - сті - ни для нас, зе - лень лу - гу - ло - же для нас. І па -

27

-ну - є над сві-том лю - бов, і світ - ла, як сон-це, лю - бов, і да -

29

Разом

- є нам щас-тя лю - бов, і силь - ні - ше смер-ті лю-бов! Не пот -

3

-ріб - но нам пиш-них па - лат, - гіл - ки кед - рів - ске - ля для нас, кі - па -

33

- ри - си - сті - ни для нас, зе - лень лу - гу - ло - же для нас. І па -

35

- ну - є лю - бов, і, як сон - це, лю - бов, і да -

37

- ру - є нам щас - тя, і смер - ті силь - ні - ше лю - бов!

4

Суламіф: Для нас, Разом

СОЛОМОН: І па - ну - є лю - бов і, як сон - це, лю - бов Для

41

нас, і да - ру - є нам щас - тя, і смер - ті, і смер - ті силь - ні - ше лю -

43

- бов!

IV КАРТИНА

*Палац. Обабіч трону сидить Цариця,
розмовляє з іншими царицями і наложницями.*

ЦАРИЦІ, НАЛОЖНИЦІ: *(Репліки розділені на всіх).* Він повернувся з першими променями, Царице... Але він не сам... Жінка... Дівчина, зовсім юна...

ЦАРИЦЯ: Хто вона?.. Її хтось бачив?

ЦАРИЦІ, НАЛОЖНИЦІ: Ніхто не бачив, Царице... Ще нічного покрову сонце не торкалось...

ЦАРИЦЯ: Наложниця?.. Рабиня?..

ЦАРИЦІ, НАЛОЖНИЦІ: Ніхто не знає, Царице...

ЦАРИЦЯ: Вона вродлива?..

Звучить урочиста музика, з'являється Соломон.

ЦАРИЦЯ, ЦАРИЦІ, НАЛОЖНИЦІ: Вітаємо, наш Царю!.. *(Схиляють голови.)*

Соломон піднімається сходами до свого трону.

ЦАРИЦЯ: Хай цей день буде до тебе таким добрим, як ти до нас, твоїх вірних цариць!.. Хай сонце осяє твій шлях, як твоя милість щодня дарує світло нашим життям!..

СОЛОМОН: Вітаю, цариці. І дякую за вашу вірність. Запам'ятайте день, що нині холодну нічну пустелю зігрів. Бо відсьогодні життя палацу вже не буде колишнім! Вітайте уклінно ТУ, що вашому Цареві спрагу життя дарувала!.. І молодістю з чистих голонь напоїла. Пігійди, царице серця мого!.. Пігійди, Суламіф, до мене. *(Простягає руку.)* Пігійди, не бійся, кохана.

*Суламіф робить пару кроків назустріч, але нерішуче
завмирає.*

*Соломон спускається за нею і підводить до трону,
садовить поруч себе.
Не відпускає її руку.*

Тріо

$\text{♩} = 225$

6 **Соломон** 1

Ла-гід-на і струн - ка,

11

як я те - бе шу - кав. О, Су - ла - мі - та, всі кві - ти сві - ту

15 2

ки - ну до тво - їх ніг. Пос-тать тво - я лег - ка,

19

на - че стрім-ка рі - ка. Не - са - мо - ви - те сон - це роз - ли - те

3

23

в сій-ві о - чей тво - їх Все, що тут є,

27

Суламіф

Соломон Щас - тя для нас
все це тво - є, тво - є. Щас - тя для нас

4

31

ни - ні да - ру - є час. ни - ні да - ру - є час. Сон - це мо - є

35

Щас - тя для нас

світ - ло да - є, да - є. Щас - тя для нас

39

5

ни - ні да - ру - є час. ти най - ми - лі - ший мій,

ни - ні да - ру - є час.

43

Суламіф

кли - чеш в кра - ї - ну мрій, чи все на - сни-лось, я роз - гу - би-лась,

47

Суламіф

6

страш-но ме - ні, мій цар

Соломон

Все, що тут є,

51

Шас - тя для нас

все це тво - є, тво - є.

Шас - тя для нас

55

Цариця

7

Суламіф

ни - ні да - ру - є час.

Соломон

ни - ні да - ру - є час.

Ца - рю мій Со - ло - мон,

59

Цариця

сло - во тво - є за - кон, все, що ти ска-жеш, все, що ти ска-жеш,

63

зроб-лю для те - бе я. Ска-жеш і ві - дій - ду

67

я на сво - ю бі - ду, ки-нуть зі ске - лі, зги - ну в пус - те - лі,

8

71

зник-ну для те - бе я. Всю - ди піть - ма,

75

щас - тя не - ма, не - ма. Де ти, вес - на?

79

Цариця

9

Я від - те - пер са - ма.

Соломон

Так, не вес - на,

83

Соломон

в сер-ці мо - їм зи - ма. Зник - ла вес - на,

87

Суламиф

10

Суламиф Сон - це мо -

Соломон в сер - ці ли - ше п'ять - ма. Сон - це мо -

90

Цариця

Цариця Щас - тя для нас

Суламиф - є світ-ло да - є, да - є.

Соломон - є світ-ло да - є, да - є. Щас - тя для нас

95

Цариця

Цариця ни - ні да - ру - є час.

Соломон ни - ні да - ру - є час.

СОЛОМОН: Підніміть очі, цариці. Гляньте на наші руки. Якщо хтось посміє роз'єднати їх, скривдити мою кохану Суламіф – знайте: то ви МОЮ руку кинджалом відтяли! Та залишиться в мене друга рука, що тої ж миті вам голову вігінне!

ЦАРИЦЯ: *(Солодко, підбираючи кожне слово).* О Царю мій... Звів ти під небом пустелі просторий палац... І живе в нім, як в райській оазі, тисяча цариць великого Соломона... Стане місця й на тисяча першу.

*Суламіф блідне і нервово намагається висмикнути руку.
Соломон втримує.*

СОЛОМОН: *(Сухо, з натиском).* Тисяча перша в палаці... – та перша у серці моїм. На цьому все. Ходімо, Суламіф. Я сам покажу покої твої...

*Соломон з Суламіф виходять, за ними, перешіптуючись, розсіюються інші.
Залишившись одна, Цариця намагається впоратися зі своїми почуттями.*

Ревнощі

ЦАРИЦІ, НАЛОЖНИЦІ: *(Пошепки на музиці вступу, ніби внутрішні голоси Цариці).*

– Хто вона така? – Де він її знайшов? – Ти бачила, як він на неї дивиться?
– Це зовсім юна дівчина. – Вона така вродлива! – Дуже вродлива, дуже.

– З лиця хоч воду пий. – Царя вже напоїла... ха-ха-ха. – Замокни. – Чого я мовчати мушу? – Чим вона не така, як я? – Що він у ній знайшов? – Чого він шукав, що в жодної з нас, в жодної з тисячі не знаходив? – Може, вона чарівниця? – Зчарувала його серце. – Зчарувала його душу. – Що буде тепер зі мною? – Він сказав, життя палацу не буде колишнім. – Вона знищить всіх. – Зрівняє з пустелею. – Серед пісків розвіє. – І він їй дозволить. – Він її кохає.

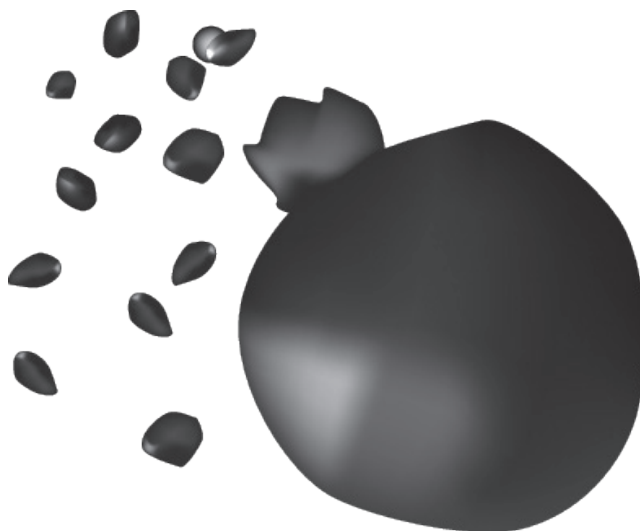

11 Цариця 1

1. Рев-ність, злість і до - са-ду в сер-це сво-є не впу - шу.

16

Біл - лю не - хай ра-нить зра-да, - все зро-зу-мі-ю, про - шу.

20

А-ле, чо-му ці хви-ли-ни, ні-би ка-ти, тяг-нуть хід? І, як ду-ре-па без-си-ла,

23

я зне-ма-га-ю в цю мить? І я без - си-ла...

2

Рев - ність жор-сто-ка, над - мір-на, згуб - на от-ру-та гір - ка.

31

Тяж - кість мук не - по-мір - на, гір - ша страш-но - го гір - ха.

33

В ду - шу ти-хо впов - за - єш, ні - би хо-лод-на змі - я.

37

В ву - хо по-ра-ди вли - ва - єш, помс - ти в цю ж мить хо - чу

40

я.

3

2. Рев-ність, у - бо-га від бо-лю, хиб - ні ста-ран-ня тво - ї.

48

Ніж-ність, жер-тов-ність, жі - ноч-ність в сер - ці не зник-нуть мо - їм.

52

Рев - но - щі, кра-ща під - трим-ка - ро - зум, лю - бов, доб - ро -

55

-та... А - ле чо-мусь ду-же стрім-ко мо-лять про-клят-тя вус-та... і я без-

4

58

-си - ла... Рев-ність жорс - то - ка, над - мір-на,

62

згуб - на от - ру - та гір - ка. Тяж - кість мук не - по - мір - на,

66

гір - ша страш - но - го гір - ха. Рев - ність хо - лод - на,

69

ні - би змі - я. Помс - ти в цю мить хо - чу я.

72

Рев - ність от - ру - та гір - ка. І я без - си - ла...

V КАРТИНА

Інтимний дует закоханих. Цариця чує фінал їхнього дуету і впевнюється в своїх підозрах: Цар справді кохає Суламіф. Цариця зникає.

Скажи мені

♩ = 85

5

Соломон

1

13

17

зміг. Ми вза - га - лі мог-ли б і не зу - стрі-тись як -

20

- би не ди - во пле-ти - во до - ріг на те - бе я не мо - жу на - ди -

23

Суламіф

- ви - тись на - ди - ха-тись ко-хан-ням ще не зміг ти о-бе - ріг ми

2

різ-ні а і-нак-ше не бу - ва - є зер-но і по-ле кінь і стре-ме - но за-

31

-мок і ключ ні - хто не роз' - єд - на - є і схо-жи-ми їм бу - ти не да -

34

-но їх сенс в єд - нан - ні так і ми з то - бо - ю є -

37

- ди - ні вдвох. Ми до - сяг - ли ме - ти. Нам зір - ку в не - бі за - па - ли - ла

3

40

до - ля ця зір - ка це лю - бов, це ти, крізь час ле - ти є - ди - ні

44

Соломон

Разом

ВДВОХ є-ди-ні вДВОХ у двох ми до-сяг-ли ме - ти

48

на-ві-ки нас з'єд-на-ла до - ля ця до-ля тіль-ки ти

4

56

на-ві-ки нас з'єд-на-ла до - ля ця до-ля тіль-ки ти.

СОЛОМОН: Кохана, що тривожить тебе? Чи не затишно тобі у палаці?

СУЛАМІФ: Не хвилюйся, коханий... Мій затишок – біля тебе... Чую твій подих легкий біля скроні, цілунки солодкі на устах – і легко на серці мені... Я щаслива з тобою...

СОЛОМОН: Але бачу я неспокій в очах твоїх... А доки ти в тривозі – і моє серце не на місці. Скажи, що не так?..

СУЛАМІФ: Не можу забути... перший день у палаці... Той шепіт, Соломоне...

СОЛОМОН: Про що ти, кохана? Забудь! Даремні тривоги твої! О повір: ніхто до тебе навіть не підійде, як я не дозволю! Ти цариця, володарка в цьому палаці!

СУЛАМІФ: Ні-ні, Соломоне... Я не про те... Цариця дивилася... Та, що коло тебе... Погляд її... Як зараз... стоїть вона переді мною...

СОЛОМОН: Усі вони звикнуть до тебе, кохана. Облиш. Все минеться...

СУЛАМІФ: Якесь відчуття в мене дивне на серці... Цариця... Я начебто знала її... Чужа, незнайома... А я ніби знаю!..

СОЛОМОН: Дурниці, кохана. Запевнити можу: раніше її ти не стріла б ніде. Цариця з палацу виходить так рідко... І твій виноградник... О ні, Суламіф! Вона б не пішла туди навіть за злото! Сліди її ніг на простому піску... уявити не можу, кохана. Їй мармур і злото палацу - дорожчі за небо і вітер.

СУЛАМІФ: Може, і так, коханий... Та все ж...

СОЛОМОН: Не тривожся, кохана, я поруч...

*Повертаються в покої.
Сцена умовно розділена на дві частини:
покої вглибині і передпокій на авансцені.*

*В передпокої з'являється Цариця, притискаючи до грудей згорток.
Під час наступного монологу Цариці глядач бачить позад неї
вирішену в пластиці пристрасну сцену Соломона і Суламіф
(ніби вона відбувається в уяві Цариці).*

ЦАРИЦЯ: Ти привів... її... до палацу... безрідну дівку... царицею... назвав... А я – хто тепер, скажи? Ти смієшся мені в очі... а навколо – шепіт зміїний... То вона змія, твоя Суламіф!.. Принизив... Жодному чоловіку я цього не подарую! Дарма, що ти цар, Соломоне! Я теж іще цариця!.. Бо що завтра? Забереш у мене владу?! Як любов... що байдужим піском крізь мої пальці втекла... Та чи винна я, що ті пальці тремтять?! Але ти не бійся, Соломоне... (Зловісно сміється.) Ось що моїй руці залізну міць поверне! *(Дістає кинджал.)* Ось що твоє не в міру палке серце... навік... охолодить!..

*Цариця сплановує вбивство Соломона.
Пісня з хореографією.*

Цариця передає кинджал одній з наложниць.

Передчуття помсти

♩ = 125

7

1

1. Хай пом-ста мо-я лю-та-я як мо-то-рош-ний грім змі-

Vocal melody starting on measure 7. The piano accompaniment continues with chords and a bass line. The key signature has one flat (B-flat major).

11

- ї - но - ю от-ру-то-ю ви - но-сить ви-рок свій, не від - ступ-лю - ся у бі - ді ви -

Vocal melody continues. The piano accompaniment features chords and a bass line. The key signature has one flat (B-flat major).

14

2

-ру-є злість мо-я пом-шу-ся і то-ді від-чу-ю радість я. Не-хай-прол-

Vocal melody continues. The piano accompaniment features chords and a bass line. The key signature has one flat (B-flat major).

18

лєть - ся кров, на - бли - зив - ся фі - нал і зро - бить спра - ву цю. Без -

21

- жа - ліс - ний кін - жал прол - єть - ся кров в цю ніч без жа - лю й спів - чут - тів кін - жал - є -

24

- ди - на річ без жод - них ка - ят - тів. 2. Ця

3

помс - та ні - би блис - кав - ка а - бо у - кус змі - ї ви - ко - ну - є без - прист - рас - но зав -

31

-дан - ня всі сво-ї я бу - ду вкрай не-щад-но-ю і зра-ди не про-шу аж до-ки

4

34

не пом-щу - ся злість не від - пу - шу не - хай-прол - лєть - ся кров на -

37

-бли-зів-ся фі-нал і ро-бить спра-ву цю без - жа - ліс-ний кін-жал прол-лєть-ся

40

кров в цю ніч без жа-лю спів-чут-тів кін-жал є - ди-на річ без жод-них ка-ят-

5

- тів ви-ру-є злість мо-я

49

6

зра-ди не про-щу не-хай прол-лєть-ся кров на-

53

- бли-зів-ся фі-нал і ро-бить спра-ву цю без жа-ліс-ний кін-жал, прол-лєть-ся

56

кров в цю ніч без жа-лю спів-чут-тів кін-жал є - ди-на річ без жод-них ка-ят-

7 ♩ = 250

Цариця заходить з наложницями в спальню
(принесли солодоші, вино і виноград).

- тів.

Раптом за знаком Цариці наложниця заносить над Соломоном кинжал,
але він відводить її руку.

65 8

Кинжал перехоплюють всі наложниці по черзі, доки він не опиняється у Цариці.

70

Цариця заносить над Соломоном кинжал, але Суламіф затуляє коханого собою

9

і падає від смертельного удару.

79

СОЛОМОН: Нііі! Суламіф!..

ЦАРИЦЯ: *(Помічає на Суламіф медальйон).* Це ж її медальйон, сестри моєї! Звідки він в тебе?! Не бреш перед смертю!

СОЛОМОН: Суламіф, кохана...

СУЛАМІФ: Він... завжди... був зі мною... відколи у винограднику... мене знайшли...

ЦАРИЦЯ: *(Цариця розуміє, що перед нею її рідна сестра).* Ні... Я не вірю... Сестро..

СОЛОМОН: Зникни, зміюко! Варто!.. Суламіф... Мила моя...

СУЛАМІФ: О Соломоне... Коханий...

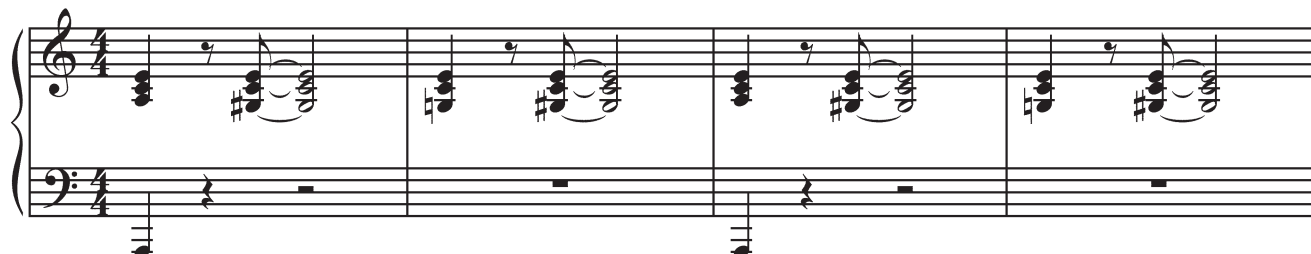
ЦАРИЦЯ: Ось я й знайшла тебе, сестро... Не підведи, кинджале... Хай же кров двох сестер в одну зіллється! *(Вбиває себе тим же кинджалом.)*

СОЛОМОН: Суламіф, кохана...

Фінал

♩ = 116

1 Соломон

Кров, кров, кров, кров... Це ж та - ки кров на - справ-ді!

Musical score for Solomon, measures 5-8. The vocal line (treble clef) has a melody with a triplet of eighth notes in measure 7. The piano accompaniment (grand staff) continues the harmonic progression from the introduction.

9

Ра-дість жит-тя, світ, лю-бов з не-ї те-чуть по крап-лі.

Musical score for Solomon, measures 9-12. The vocal line continues with a triplet of eighth notes in measure 10. The piano accompaniment provides harmonic support.

13

Суламіф

Ніч, ніч, хо-лод ніч-ний, ніч вже ме-не о-бій - ма-є. Жить - тя, як сні-жин-ка,

Musical score for Sulamif, measures 13-16. The vocal line features triplets of eighth notes in measures 13, 14, and 15. The piano accompaniment includes a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand.

18

та - не. Ми - лий, про - шу, при - крий! Жить, жить.

22

жить. жить... жи - ти так хо - четь - ся, ми - лий! Ше - піг лі - сів,

26

сон - це в жи - тах візь - меш хі - ба в мо - ги - лу? Губ, рук, слів, ласк,

31

час вже прий - шов роз - лу - ча - тись. Пе - ред тим, як про - ща - тись,

3 Соломон

35

гля-ну на те-бе ще раз. Ні, ні, ні, я не ві-рю! Смер-ті брех-ли-ві на-

40

- ка-зи! Ми бу - дем жи-ти ти - ся - чу літ ра-зом і тіль - ки

Суламіф

44

ра-зом! Тьма, тьма, хо - лод ніч-ний, о - чі піль-ма за - сти -

48

- ла-є, з ме-не жит-тя вис-ли - за-є, хо - ва - ю - чись в тем-ний ту -

52

4 Суламифь

Соломон

- ман. Смерть, смерть! Я не по-ві - рю, смерть сво - ю спра - ву зро -

56

- би-ла! Хто те - бе звав сю-ди, га-ди-но, геть! Як ти я - ви-тись по -

60

- смі-ла? Сміх, страх, тре-пет, щем - все на-завж-ди від - ле -

64

- ті-ло, ста-ла без-душ - ним ті-лом та, що сві - ти-лась вог -

68 5 ♩ = 75

- нем... і я не ві-рю...

73

78 Суламіф

Не пот - ріб-но нам пиш-них па - лат, – гіл-ки

82

кед-рів – ске-ля для нас, кі-па - ри-си – сті-ни для нас, зе-лень лу-гу – ло-же для нас. І па-

85

-ну - є над сві-том лю - бов, і світ - ла, як сон-це, лю - бов, і да -

87

Разом

- є нам щас-тя лю - бов, і силь - ні - ше смер-ті лю-бов! Не пот -

89

-ріб - но нам пиш-них па - лат, - гіл - ки кед - рів - ске-ля для нас, кі - па -

91

-ри - си - сті - ни для нас, зе-лень лу - гу - ло-же для нас. І па -

93

- ну - є лю-бов, і, як сон - це, лю-бов, і да - ру-є нам шас-тя, і смер-ті силь-ні-ше лю-

96

Соломон Суламиф

для

- бов! І па - ну - є лю-бов

98

Разом

нас,

і, як сон-це, лю-бов Для нас, і да-ру-є нам шас-тя, і смер-ті, і смер-ті силь-ні-ше лю-

101

- бов!

Нотне видання

Музика: В. Полянський
Лібрето: Ю. Журавкова
Тексти пісень: М. Євшин, Л. Беліменко

СОЛОМОН та СУЛАМІО
Пісня пісень

Перший український
камерний мюзикл
За мотивами біблійної історії

Художник – А. Кравчук
Комп'ютерний набір
нотного тексту – А. Рощенко
Комп'ютерна верстка Л. Ляхової

Формат 60х90 1/8. Тираж 300 прим.
Умов.-друк. арк. 10,5. Облік.-вид. арк. 11,0.
Видання № 5289. Зам. №

Видавництво «Музична Україна»
01004, м. Київ, вул. Пушкінська, 32-а
www.muzukr.com

Свідоцтво про державну реєстрацію: серія ДК № 62 від 25.05.2000 р.

Віддруковано в друкарні «Видавництво „Фенікс”»

03680, м. Київ, вул. Шотова, 13-б

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 271 від 07.12.2000 р.

www.fenixprint.com.ua